

כל הכבוד לבן-אהרון!

המדינה הזאת, מי שאינו יודע עדיין, מת-נהלת זה שנים רבות על ידי מר פנחס ספיר. מי שמכיר את הבולדווז הזה מ-קרב, יודע שהממשלה שלנו הגיעה למצב מאד החלטות שלא אושרו תחילה על ידיו. הוא שלט בהסתדרות, שלט במפא"י, גרם לפרישת רפ"י, תיכנן את המערך, ייסד את מפלגת העבודה המאוחדת, הסכים לקבל לחיק המפלגה את ילדי רפ"י הסוררים, מי-כר למפלגה ולמדינה את גולדה כראש-ממשלה כשהפופולריות שלה הייתה בשפל, מינה את אלון לסגן ראש-ממשלה, המציא את המיתון, יום את עיסקת החבילה — מה הוא לא עשה הגבר הזה? ואיש לא פצה פה. איש לא העז לצאת נגדו ולהרים עליו קול. שומר נפשו וכסאו רחק ממנו ומי שידע מה טוב בשבילו מחא לו כף, הצביע כמוהו יאמר "יס" עוד לפני ששאלו אותו.

ופתאום — זישיבת הועדה הכלכלית כ-

ספיר ניסה להפריך את האשמה שהאוצר מחמיר בגביית מסים מציבור השכירים ו-מעלים עין מרחתי עצמאיים, קבלנים וס-פקים, בעזרת הרצאה עמוסת "אואמדים" על השקעות האוצר במיפרכת התינון — פתאום קם הנמר הזה בן אהרון וצעק "אתה מדבר לא לענין! אתה לא עונה לי!" וכאן רבותי, במקום להתחיל לדבר לענין צעק ספיר כשפניו חיונים מכעס: "אתה לא תצעק עלי! עלי עוד איש לא צעק!" (אתה אווא תצעק אוואי!) כל הכבוד לבן אהרון. סוף סוף קם ל-הסתדרות מזכיר עם ביצים. הגיע הזמן שמישהו המייצג את הפועלים ייצג את האינטרסים שלהם, וקא את האינטרסים של האוצר. והגיע הזמן שמישהו יצעק גם על ספיר. זה לא בריא בשביל העם ובשביל המדינה כששר אחד צועק על כולם ואיש אינו מעז לצעוק עליו. זה פשוט לא חינוך.

אברהם בויאר האגואיסט

מר בויאר, חבר הנהלת עיריית תל-אביב מטעם המפד"ל, מתנגד בתוקף להקמת "בוטיק מין", שבו ימכרו לקהל אמצעי עזר מיניים. אינני מאמין, הוא אמר, ש"הציבור התלאביבי דרוש לו דבר כזה".

דבר בשמן מר בויאר. לי זה דרוש, וכשאני רואה את העייפות בפניהם של תר-שבי העיר כבוקר אני יודע שאני לא יחיד.

התחשבוניות

המצרים מתעללים בטייסים ישראלים!

במזר "הנהלת חשבונות" (9.10.70), תחת הכותרת "שמואל תמיר מפיק שמועות", מסיל מר בן-אמוץ ספק בדברי תוכנית הרדיו "יש שאלות", בהם אמרתי כי המצ-רים מתעללים בטייסים הישראליים שנפלו בשבי.

המשמעות העולה מכתבתו האמורה היא חסרת שחר וחמורה. והרי כמה מן העוב-דות:

א. ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, לאחר שבחנה את הנושא, פירסמה במסך-נותיה ביום 25 באוגוסט 1970, את הדברים הבאים:

"על יסוד הוכחות חותכות שהובאו לפי-ניה קובעת הועדה כי מצרים וסוריה נוהגות בשבויי המלחמה הישראליים שבדידתן יחס בלתי אנושי, תוך הפרת התחייבויותיהן לפי-אמנת ז'נבה והתעלמות מהכללים האלמני-סריים של התנהגות אנושית."

"הועדה פונה בקריאה דחופה למדינות העולם הנאורות, לצלב האדום הבין-לאומי, לארגונים הומניטריים אחרים ולודעת הקהל בעולם להחליץ מיד לפעולה להבטחת יחס-אנושי לשבויי המלחמה הישראליים והקפ-דה מלאה מצד מצרים וסוריה על חובותיהן לפי אמנת ג'נבה."

ב. ח"כ יגאל הורוביץ, בנאומו בכנסת מיום 15 בספטמבר 1970, אמר: "מידעה קרובה ואישית אני חייב להודיע לבית כי מצויה בידי אינפורמציה מהימנה ושלמימה על כך שהמצרים מענים שבויים ישראלים המצויים ברשותם. יודע לי כי שבו אחד נורה בהגיעו לשטח מצרים. לאחר שהגיע בריא ושלם, נדרס על-ידי קומנדוקר מצרי כחונה תחילה, רגלו נגדעה, ולאחר מכן היה גופו אובקט להתעללות לא-אנושית כששבויי המצרים שופכים שתן על גדם רגלו."

ג. הטייס רבי-סרן אשכנזי, עם חברו סרן גיורא רום, שהוחזרו לישראל לאחר היותם בשבי המצרי, עונו על-ידי המצרים עינויים

על מכות-רצח, עקירת צפורניים, מכות חשמל, צליפות שוט ושאר אמצעים בלתי-אנושיים שבצורתם מנסים להוציא אינפור-מציה מפי הנחקרים.

על עינויים כאלה של השבויים שלנו ב-מצרים לא שמענו ולא קראנו כל עדות. לו היו בידי הממשלה הוכחות או אפילו עדויות על עינויים כאלה לא הייתה מסה-סת לפרסם אותם בארץ ובעולם. השעייתה או העלמתה של אינפורמציה כזו הם בגדר של מחלל הגובר בפשע והאחראי לכך, ב-מקרה זה שר-הבטחון, חייב היה לתת על-כך את הדין. הדיבורים על "יחס בלתי-אנושי" והפרת התחייבויות לפי אמנת-גינבה המופיעים במסקנות ועדת-החוץ-והבטחון עדיין אינם מוכיחים שהמצרים מענים את שבויי המלחמה שלנו. גם השעייתה מכתבים ותבילות מקרובים, סרוב לאפשר ביקור השבויים ע"י נציגי הצלב האדום, עזרה רפואית לקוייה, תנאים סאני-טאריים גרועים, הסרוב לספק סיגריות וע-תונים ומלוי שאר ההתחייבויות הכלולות באמנת גינבה — הם בגדר של "יחס בלתי-אנושי" אך מכאן ועד התעללות פיזית וע-נויים המרחק עוד רב מאד.

אם באמת מצויה בידי חבר הכנסת יגאל הורוביץ, אינפורמציה מהימנה ושלמה על-כך שהמצרים מענים שבויים ישראלים, אם יש בידי עדויות של רבי-סרן אשכנזי וסרן גיורא רום בדבר "עינויים פיזיים" שעברו עליהם בכלא מצרים, למה לא הגיעה אינ-פורמציה זו ליועצת הציבור באמצעות ה-עתונות, הרדיו והטלוויזיה? למה לא תבעו ח"כים הורוביץ ותמיר משר-הבטחון ש-יאשר מעל במת הכנסת את האשמות הת-מורות שלהם או יסביר למה מעלימה ה-ממשלה אינפורמציה זו מידועת הציבור? טענותיו הבלתי מוכחות של מר הורוביץ בענין זה שות עיני כדבריו של נציג ר"ק"ח הטוען בכנסת שמצריים ורוסיה רר-צות שלום. את שתי הטענות יש להוכיח כדי שיתחשו לרובריהם ברצינות. אני חוזר ואומר שהשמעת האשמות כאלה מבלי להר-כיח אותן ומבלי שהשר המוסרן או ראש-הממשלה יאשרו אותן הם בגדר של הפצת שמועות ונסיון לשטוף את מוחו של ה-ציבור.

כשאני מדבר על הוכחות כונתי להוכחות ולמסקנות שאלהן הגיע הפרקליט הצבאי בענין הרצחו של סגן גולדחסר. איש אינו מסיל ספק במסקנות המבוססות על בדיקות רפואיות. כל שאר הדיבורים על עינויים הם בגדר שמועות שטרם הוכחו. אך גם בקשר

גולדווסר ז"ל מטרידה אותי תעלומה י-נה. למה חלפו כל כך הרבה ימים עד פורסמו תוצאות הבדיקות? האם או הבדיקות חודש ימים? אם התוצאות נחבט לאחר הבדיקה שנערכה ברגע שהגיעה אף גופתו של הטייס למה חלפו כל כך הר-ימים עד שפורסמו המסקנות? האם חילוקי דעות כל כך חמורים בין הרופא עד שרק עכשיו הצליחו להגיע לידי החל או שמא התעכב פרסום המסקנות בגלל שובים מדיניים? איזה חישובים מדיניים י-לים להצדיק השעיית מסקנות חמורות כ-כך?

אני בסך הכל רוצה להבין, להשתכ-ולכן אני שואל את השאלות המטריד-האלה.

אמנם אני נמנה עם החוגים "התבוטני-המוכנים לסגת מהשטחים המותרים של אך מעולם לא טענתי שהשטר "המהפכ-במצרים איננו משטר טוטאליטרי ואימפר-ליסטי. אני ושאר יפיהנפש המתקומם נגד מעצרים אלמניסטרטיביים נביא דיעת הגורמים "הפרוגרסיביים" בעולם האשמותיו החמורות של מר תמיר בר-שהוא יוכיח אותן או לפחות ברגע שהמ-שלה תאשר אותן.

ואגב, לא רק לי ניתן לפרסם את "השגו על האמת" בזכות הטייסים והחיללים שנ-שבי. גם מר תמיר יכול לעשות זה עובדה.

ועוד משהו: אני יכול אפילו להבין גם להזעיק את דעת-הקהל העולמית בענין "נויי שבויים" גם כאשר אין הוכחות בר-רות לכך אם הרעש והצעקות ישפיעו המצרים לנהוג בשבויים שלנו בהזירות ו-להפר את התחייבויות אמנת גינבה. הצ-וזאת היא לגיטימית בעיני ומטרתה מו-דקת מכל הבחינות. אבל אם זהו ה"קל" וזה המצב או למה לא להפקיד את בן-ההצגה בידי האנשים המוסמכים לכך? ה-מספיק שראש-הממשלה תופיע לפני וע-העורכים ותסביר להם עד כמה זה חש-לת פרסום נרחב לבעייה "עינויי השגו יים" מספיק ששר-הבטחון יופיע בטלווי-זיסר את "האמת" לעם כדי שדעת הק-בארץ ובעולם יודעו וכדי שהמצרים י-הלו ויבטלו כל מזימה שפלה שיש לו-ביחס לשבויים שלנו. ולמה לא לרא-בטלוויזיה את הטייסים אשכנזי, רום וש-חט שחזרו מהשבוי? האם ימצא "תבוסת-אחד בארץ שיעזו להטיל ספק בדבריהם אינני מבין למה משאירה הממשלה משיב-חשובה כל כך בידי חובבים כמר תמיר מי יתיחס לדבריו ברצינות?

מיברקים לאיציה ממבוש

— גמאל עבד-אל-נאצר.

● רשיון הטייס שקיבלת, לאחר שעמד במבחן, מפרין את סיסמתנו "הטובים טייס" — מפקד חיל האוויר.

● לבי יוצא אליך אך אל תמהר-אבא חושי.

● הודע לנו את שעות טיסותיך כ-שנוכל לפנות עבורך את השמים — המ-צעה למניעת תאונות.

● ברכות מקרב לב ליוכלך החמישיני עם צאתך ממעגל העבודה יגבר הביקו-לסחורתנו — "ארוס" יבואני תכשירי ואמצעי עזר מיניים.

● לחעד הציבורי המארגן את חגיגו יובל ה-50 של יצחק ממבוש. מיסמכי המצויים בארכיונו מוכיחים שמר ממבוש המתחזה כבן 50, הינו בן 35 בסך הכל האחרים לחגיגות ייתבעו לדין על הפצ-שמועות שוא ועידוד מעשי מרמה — משרד הפנים, הארכיון המרכזי.

במוצאי יום הכיפורים התכנסו במלון "רמת אביב" כל בחירי האומה ויקירי הארץ כדי לחגוג את יובל החמישים של נשיא המונים איציה י. ממבוש. שלושה כרכים לא יספיקו כדי להסביר את פשר התופעה החברתית ששמה "איציה" למי שלא נפלה בידו הוכות הלכירי מקרוב את מר ממבוש הצעיר בגודל טבעי. (הוצאת האנציקלופדיה העברית מתעכבת משום ש-תריסר סוציולוגים, פסיכולוגים ואנשי מדע עמלים מזמן על הערך "ממבוש") ולגבי מי שמכיר אותו — כל השבחים שיאמרו עליו יהיו לוקים בחסר. הרי לדוגמה מספר מב-רקים מיוחד מאות המברקים שהגיעו לנשף היובל:

● תמשך בדרכך המפוארת ופעולותיך המבורכות. מי יתן וירבו כמוך בישראל. — ארגון יצרני החיסקי בסקטלאנד.

● בענין בקשתך להלוואה של 20.000 ל"י: מאשרים קבלת 630 בקבוקי וויסקי ריקים. האם אלה כל הבטחונות שתוכל ל-הציע? — מנהל בנק לאומי.

● איציה. הרגת אותי עם ההומור שלך

קונטרה

שראה סרטים וקרא ספרים על חקירות ועינויי שבויים מצטיירת תמונה מחרידה

מר תמיר דיבר בתוכנית האמורה על "עינויי שבויים". אצלי, כמו אצל כל אדם